

Kendelse af 4. april 2016 (J.nr. 2015-5189).

Afslag på ansøgning om tilladelse til at udøve livsforsikringsmægling.

Forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 4.

(Anders Hjulmand, Ingrid Henriksen og Jan Uffe Rasmussen)

Ved skrivelse af 27. april 2015 har K klaget over, at Finanstilsynet ved skrivelse af 10. april 2015 har afslået en ansøgning om tilladelse til at udøve livsforsikringsmægling efter forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 4.

Sagens omstændigheder:

I Finanstilsynets afgørelse af 10. april 2015 hedder det:

” ...

Afslag på ansøgning om dispensation til livsforsikringsmægler

Finanstilsynet har behandlet din ansøgning af 15. december 2014 vedrørende tilladelse til som ansat i A A/S at udøve livsforsikringsmægling i medfør af § 4, stk. 2, jf. § 9, stk. 4 i lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr.1065 af 22. august 2013.

Tilsynet kan ikke imødekomme din ansøgning, idet du ikke en forsikringsmægleruddannelse eller anden relevant uddannelse, der kan give merrikt for den manglende mægleruddannelse.

Baggrund:

I din ansøgning har du dokumenteret, at du er cand. polit. og har en licenti-atgrad i økonomi.

Du har endvidere oplyst, at du bl.a. har bestridt følgende stillinger.

- August 2009 - : Partner, medejer og bestyrelsesformand for A A/S
- 2002-2009 CPO indkøbschef for [pengeinstitut]
- 1999-2002: CEO og CFO for [pengeinstitut]
- 1995-1999: Økonomidirektør for [pengeinstitut]
- 1992-1995: Direktør for [pengeinstitut]

Tilsynet har fået Forsikringsakademiet (FOAK) til at vurdere, om du med din uddannelse kan få merrikt for hele eller dele af forsikringsmægleruddannelsen, og FOAK har i den forbindelse oplyst, at der ikke er noget i din formelle uddannelse som kan begrunde en dispensation for fagene indenfor forsikringsmægling/liv.

Finanstilsynet har ved følgende mail af 26. januar 2015 orienteret dig om:

"Forsikringsakademiet vurderer ikke, at der er noget i din formelle uddannelse, som skulle kunne give dispensation for fagene indenfor forsikringsmægling/liv. Forsikringsakademiet anfører, at det er vanskeligt at gennemskue dine faglige kompetence og erfaring gennem de praktiske forløb i dine forskellige jobs. Akademiet foreslår derfor, at der laves en realkompetencevurdering af dine faglige kompetencer indenfor forsikringsmægling/liv. Formålet med denne er at give dig adgang til den mundtlige forsikringsmæglereksamen. Denne løsning vil være forbundet med egenbetaling på ca. 2.500 kr., og vil medføre, at du får adgang til forsikringsmæglereksamen med henblik på at få et eksamensbevis som forsikringsmægler inden for liv.

Tilsynet har ikke hjemmel til at kræve, at du gennemgår denne realkompetencevurdering som Forsikringsakademiet foreslår, og såfremt du ikke ønsker denne løsning, er der to muligheder:

- 1) Du enten kan fremkomme med yderligere dokumentation for, at du har en anden relevant teoretisk uddannelse, der kan ligestilles med de krav, der er fastsat til forsikringsmægleruddannelsen, eller*
- 2) Du kan bede tilsynet træffe afgørelse på baggrund af de oplysninger, som du allerede har indsendt*

Jeg skal venligst bede dig om at meddele mig, hvilken af de tre løsninger, som du vil gå videre med."

I din mail af 2. februar 2015 meddelte du, at du ville fremsende yderligere dokumentation for din uddannelsesmæssige og erfaringsmæssige baggrund, og den 30. marts 2015 har tilsynet modtaget en mail fra dig, hvor der er vedhæftet en række udtalelser om dit virke samt dokumentation for, at du har arbejdet som forsikringsmæglerassistent siden august 2009.

Retsgrundlag:

Kravene til al opnå tilladelse som forsikringsmægler følger af § 9 i bekendtgørelse nr.1065 af 22. august 2013 af lov om forsikringsformidling. Her fremgår det, at Finanstilsynet giver tilladelse til, at en person kan udøve forsikringsmægling, når denne overholder fit & proper kravene i lovens § 8, stk. 2, samt de fastsatte krav om teoretisk uddannelse og praktisk viden vedrørende forsikringsmægling, der følger af § 9, stk. 2, der lyder således:

"Stk. 2. Personer, der ansøger om tilladelse til at være forsikringsmægler, skaf besidde en teoretisk uddannelse og praktisk kunnen om forsikringsmæglervirksomhed. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler herom."

De nærmere krav til den teoretisk uddannelse og praktisk kunnen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 401 af 25. april 2007 om forsikringsformidlers uddannelse, og her fremgår følgende af § 3:

”§ 3. En person, der ansøger Finanstilsynet om tilladelse til at udøve skades- og eller livsforsikringsmægling i medfør af § 6 og § 7 i lov om forsikringsformidling skal for at opfylde § 4

- 1) fremlægge bevis for at besidde teoretisk viden inden for henholdsvis skadesforsikrings- og eller livsforsikringsmægling, som angivet i § 4, og*
- 2) skal forud for eller sideløbende med den teoretiske uddannelse, som angivet i § 4 kunne dokumentere at have erhvervet praktisk kendskab til forsikringsmægling ved 2 års ansættelse på fuld tid i en forsikringsmæglervirksomhed, et forsikringsselskab eller ved anden beskæftigelse, hvor tilsvarende kundskaber er erhvervet ”*

Efter § 3, nr. 2, skal ansøgeren dokumentere det nødvendige praktiske kendskab til forsikringsmægling, og af tilsynets praksis følger det, at dette skal være i form af en arbejdsgivererklæring, som er underskrevet af den virksomhed, hvor ansøgeren har været ansat, og hvor arbejdet er udført.

Tilsynet har, jf. § 9, stk. 4, i bekendtgørelse af lov om forsikringsformidling, mulighed for dispensere for kravene i § 9, stk. 2, dvs. de krav der er fastsat i § 3,1 bekendtgørelse om forsikringsformidlers uddannelse.

Af Finanstilsynet praksis følger det, at kundskaber erhvervet ved anden relevant teoretisk uddannelse, der kan ligestilles med de krav, der er fastsat til forsikringsmægleruddannelsen, kan give dispensation for den manglende mægleruddannelse. Det er ikke en forudsætning, at den anden teoretiske uddannelse er afsluttet med en eksamen, men at den teoretiske uddannelse skal kunne give merrit i forhold til mægleruddannelsen. Af denne praksis følger det samtidig, at den praktiske kunnen, jf. § 3, nr. 2, stadig skal være opfyldt, og at den skal være i en kombination af langvarig ansættelse i et eller flere forsikringsselskaber.

Afgørelse

Idet du ikke har gennemført forsikringsmægleruddannelsen, har Finanstilsynet foretaget en konkret vurdering af den teoretiske uddannelse, du har gennemført i stedet for forsikringsmægleruddannelsen.

Som tidligere nævnt følger det af praksis, at en anden teoretisk uddannelse eller relevante gennemførte fag, kan træde i stedet for mægleruddannelsen, hvis enten uddannelsen eller fagene kan give merrit i forhold til mægleruddannelsen.

FOAK har gennemgået dine uddannelser og meddelt, at disse ikke er meritgivende til forsikringsmægleruddannelsen. Det er derfor Finanstilsynets vurdering, at du ikke kan opnå en tilladelse efter dispensation, jf. § 9, stk. 4, i bekendtgørelse af lov om forsikringsformidling, og på denne baggrund giver tilsynet dig afslag på din ansøgning som forsikringsmægler.

...”

I klageskrivelsen af 27. april 2015 har K anført:

”Anke over Finanstilsynets afslag på:

Ansøgning om godkendelse som forsikringsmægler (liv) i henhold til dispensation

...

Anbringender - primært

Jeg anker Finanstilsynets afgørelse, idet der efter min opfattelse ikke er foretaget en samlet vurdering af mine forhold. Det er en sådan samlet vurdering, der ville kunne begrunde en dispensation i henhold til lov om Forsikringsformidling, § 9, stk. 4.

Finanstilsynet har i sin afgørelse ovenfor fremført, at jeg ikke har en forsikringsmægleruddannelse, og fremfører yderligere, at Forsikringsakademiet ikke vil give merit for min uddannelse på Forsikringsmægleruddannelsen. Finanstilsynet har dog afgjort, at jeg har de krævede 2 års praktisk erfaring med Forsikringsmægling.

Finanstilsynets krav om merit for uddannelsen i sin helhed på Forsikringsakademiet er ækvivalent med et krav om, at jeg som helhed har taget uddannelsen, hvilket ikke er et meningsfyldt kriterie, når jeg søger om dispensation.

Dette dokumenteres yderligere med, ... [Finanstilsynets] .. brev af 26/1 2015 ...

Det er vigtigt at forstå, at dette ikke er noget specielt tilbud, idet Forsikringsakademiet helt generelt tilbyder en realkompetencevurdering, således at uddannelsen og eksamen evt. kan tages efter et kortere forløb end normalt, ...

Finanstilsynets forslag i sit brev af 26/1 er altså at tage Forsikringsmægleruddannelsen, som jeg i min ansøgning har søgt om dispensation fra.

Anbringender – sekundært

Uanset at Finanstilsynet ikke har foretaget en konkret vurdering af min teoretiske uddannelse og praktiske erfaring, er jeg opmærksom på, at jeg skal have en ’anden relevant teoretisk uddannelse’ for at opnå dispensation.

Det fremgår af min ansøgning og mit CV, at jeg har virket som undervisningsassistent på Handelshøjskolen (cand. merc. studiet) og ekstern lektor på Handelshøjskolen på Institut for Finansiering. Finanstilsynet anfører i sin mail af 26/1:

Kendelsen betyder, at anden relevant teoretisk uddannelse, der kan ligestilles med de krav, der er fastsat til forsikringsmægleruddannelsen, kan danne baggrund for den konkrete vurdering af dispensationsansøgningen. Det betyder, at en eksamineret assurandør fra Forsikringsakademiet, en jurist eller cand. Merc. med relevante fag inden for den finansielle branche, kan opnå dispensation fra forsikringsmægleruddannelsen.

Da jeg altså har haft kompetencer til at undervise og uddanne cand. merc.'er og da jeg har været ansat på Institut for Finansiering, der som bekendt underviser i 'relevante fag inden for den finansielle branche', kan det undre at jeg – såfremt man skulle mene at Finanstilsynet har foretaget en reel vurdering – ikke kan opnå dispensation.

Min PhD grad er som anført i mit CV inden for Økonometri – altså statistisk økonomisk metode til at måle størrelser. Allerede som cand. polit. lærer man inden for økonometri (valg fag) om f.eks. varians-covarians matricer og fordelinger, altså de mekanismer der også ligger under den finansielle branches vurdering af om investeringer ligger på den efficiente rand, fastsættelse af optionspriser mv. Tilbagediskontering, interne renter, amortisering mv. er en del af det obligatoriske forløb på 1. del. Anvendt i praksis er dette vist fx i de som bilag vedlagte 'Beregningsforudsætninger' for [forsikringsmæglerselskab].
..."

I anledning af klagen har Finanstilsynet i en redegørelse af 27. maj 2015 udtalt:

" ...

Ved e-mail af 30. marts 2015 har klager fremsendt yderligere dokumentation i form af udtalelser vedrørende sine faglige kompetencer som forsikringsmægler fra en række samarbejdspartnere,

Ved brev af 10. april 2015 meddelte Finanstilsynet klager afslag på dennes ansøgning om tilladelse til at udøve livsforsikringsmægling,

Ved brev af 27. april 2015 har klager indbragt Finanstilsynets afgørelse af 10. april 2015 for Erhvervsankenævnet, Klager har i den forbindelse anført, at Finanstilsynet ikke har foretaget en konkret vurdering af klagers teoretiske uddannelse og praktiske erfaring i forhold til § 9, stk. 4, i lov om forsikringsformidling, idet klager har gennemført anden teoretiske uddannelse og har praktiske erfaring, som bør kunne danne grundlag for dispensation for uddannelseskravene.

2. Afgørelsens retlige grundlag

Det følger af § 4, stk. 2, i lov om forsikringsformidling, at ansatte, der udøver forsikringsmæglervirksomhed, skal have tilladelse hertil af Finanstilsynet.

Af lovens §§ 7-9 fremgår, hvilke krav der skal være opfyldt for, at man kan opnå tilladelse til at udøve forsikringsmægling, herunder krav om uddannelse. Kravene om uddannelse gælder for alle, som skal udøve aktivitet som forsikringsmægler.

Finanstilsynet har med hjemmel i § 9, stk. 2, i lov om forsikringsformidling udstedt bekendtgørelse om forsikringsformidlers uddannelse (uddannelsesbekendtgørelsen), der nærmere definerer, hvilke krav der stilles til forsikringsmæglers teoretiske uddannelse og praktiske kunnen.

§ 9, stk. 4, i lov om forsikringsformidling indeholder en dispensationsadgang, hvorefter Finanstilsynet kan meddele en ansøger tilladelse som forsikringsmægler, uagtet at personen ikke opfylder de uddannelsesmæssige krav, der er fastsat i medfør af § 9, stk. 2, i lov om forsikringsformidling.

§ 9, stk. 4, i lov om forsikringsformidling er indsat ved lov nr. 362 af 19. maj 2004. ...

Det følger af Finanstilsynets praksis, at kundskaber erhvervet ved anden relevant teoretisk uddannelse, der kan ligestilles med de krav, der er fastsat til forsikringsmægleruddannelsen, kan medføre, at Finanstilsynet kan meddele dispensation for den manglende mægleruddannelse. Det er ikke en forudsætning, at anden teoretisk uddannelse er afsluttet med en eksamen, men den skal kunne give merit i forhold til mægleruddannelsen. Efter Finanstilsynets praksis skal kravet om praktisk kunnen, jf. § 3, nr. 2, i uddannelsesbekendtgørelsen, fortsat være opfyldt, og den skal være i kombination med langvarig ansættelse i et eller flere forsikringsselskaber.

3. Finanstilsynets vurdering

Udgangspunktet efter § 4, stk. 1, i lov om forsikringsformidling er, at ansatte, der udøver forsikringsmæglervirksomhed, skal have tilladelse hertil af Finanstilsynet. Finanstilsynet kan dog i henhold til § 9, stk. 4, i lov om forsikringsformidling meddele en ansøger tilladelse som forsikringsmægler, uagtet at personen ikke opfylder de uddannelsesmæssige krav, der er fastsat i medfør af § 9, stk. 2, og udmøntet i bekendtgørelse nr. 825 af 3. juli 2007 om forsikringsformidlers uddannelse.

Finanstilsynet skal ved vurderingen af muligheden for at meddele tilladelse foretage en konkret vurdering af ansøgerens samlede forhold i forhold til de krav, der er fastsat i bekendtgørelse om forsikringsformidlers uddannelse.

Klager har dokumenteret, at han er uddannet cand. polit. og har en licentiatgrad i økonometri. Klager har siden august 2009 arbejdet som partner, medejer og bestyrelsesformand for forsikringsmæglervirksomheden A A/S, og klager har endvidere fremsendt en række udtalelser om sit virke som forsikringsmæglerassistent. Ligeledes har klager erfaring inden for den finansielle branche hos bl.a. [pengeinstitut] og [pengeinstitut].

Idet klager ikke har gennemført forsikringsmægleruddannelsen, har Finanstilsynet fortaget en konkret vurdering af klagers samlede forhold, herunder klagerens erfaring fra forsikringsbranchen/forsikringsmæglerbranchen, samt hvorvidt hans teoretiske uddannelse kan træde i stedet for de krav, der er fastsat i bekendtgørelse om forsikringsformidlers uddannelse, og om klagers forhold kan føre til, at Finanstilsynet kan give dispensation for den manglende mægleruddannelse.

Finanstilsynet bemærker i den forbindelse, at forsikringsmægleruddannelsen inden for liv bl.a. indeholder et juridisk modul og et metodemodul, der indeholder det teoretiske fundament for forsikringsmæglerens

arbejdsmetoder. Udover dette indeholder uddannelsen en række teoretiske moduler, der tilsammen udgør forsikringsmægleruddannelsen.

Det er Finanstilsynets vurdering, at klager har tilstrækkelig praktisk erfaring som forsikringsmæglerassistent i en forsikringsmæglervirksomhed, men at en forsikringsmægler både skal have praktisk og teoretisk erfaring inden for forsikringsmægling.

For at kunne vurdere om klagers uddannelse indeholder elementer, der kan medføre, at Finanstilsynet kan meddele dispensation, har Finanstilsynet indhentet Forsikringsakademiets vurdering af, om klagers uddannelse vil kunne sidestilles helt eller delvist med forsikringsmægleruddannelsen.

Forsikringsakademiet har oplyst, at der ikke er noget i klagers formelle uddannelse, der kan begrunde en dispensation for fagene inden for livsforsikringsmægling.

Finanstilsynet anerkender, at klager har en længere videregående uddannelse og praktisk erfaring, men idet klagers uddannelse ikke opfylder de krav, der fastsat i bekendtgørelse om forsikringsformidlers uddannelse, og det ydermere vurderes, at der ikke kan dispenseres for disse i forhold til klagerens uddannelse, er det tilsynets vurdering, at klagers uddannelse ikke er tilstrækkelig relevant for hvervet som forsikringsmægler. Tilsynet bemærker i den forbindelse, at bekendtgørelsen blandt andet stiller krav om teoretisk uddannelse inden for jura, produkter og forsikringsmægleres arbejdsmetode. Disse fag er ikke indeholdt i klagerens uddannelse som cand.polit. og licentiat i økonometri.

På denne baggrund er det Finanstilsynets opfattelse, at der ikke kan dispenseres for den manglende uddannelse, og at klager på denne baggrund ikke kan opnå tilladelse til at blive forsikringsmægler. Det er i den forbindelse tilsynets opfattelse, at klagers praktiske erfaring ikke i sig selv kan være dispensationsgivende, idet der både skal lægges vægt på anden relevant uddannelse og praktisk erfaring inden for forsikringsmægling.

4. Konklusion

Idet klager ikke har gennemført forsikringsmægleruddannelsen, har Finanstilsynet fortaget en konkret vurdering af klagerens teoretiske uddannelse, der i givet fald skal træde i stedet for forsikringsmægleruddannelsen.

Det følger af praksis, at en anden teoretisk uddannelse eller relevante gennemførte fag, kan træde i stedet for mægleruddannelsen og begrunde en dispensation fra denne, hvis enten uddannelsen eller fagene kan udgøre den teoretiske baggrund, som en forsikringsmægler skal være i besiddelse af for at kunne udføre arbejdet som forsikringsmægler. Herved forstås, at de gennemførte fag skal kunne give merit i forhold til indholdet på mægleruddannelsen.

Finanstilsynet finder, at klagers uddannelse ikke indeholder elementer, der er meritgivende i forhold til forsikringsmægleruddannelsen, og tilsynet fastholder dermed, at klager ikke har en relevant uddannelse, der kan træde i stedet for forsikringsmægleruddannelsen. Klager kan på denne baggrund ikke meddeles tilladelse som forsikringsmægler efter dispensationsbestemmelsen i § 9, stk. 4, i lov om forsikringsformidling.

...

I skrivelse af 15. juni 2015 har K yderligere anført:

” ...

2 Afgørelsens retslige grundlag:

...

Finanstilsynet fastholder ... kravet om, at min teoretiske uddannelse i sin helhed skal kunne give merit på Forsikringsakademiet (FOAK), hvilket netop ikke er et meningsfyldt kriterie, når jeg søger om dispensation.

Det fremgår da også klart af sagsforløbet, at Finanstilsynet ikke har forsøgt at vurdere mine samlede forhold, udover at fremsende min dispensationsansøgning til FOAK, og referere deres vurdering, ...

Jeg har ikke tidligere haft direkte adgang til korrespondancen mellem tilsynet og FOAK, men denne fremgår nu af Finanstilsynets udtalelse af 27. maj. Det dokumenteres her uden tvivl, at tilsynet ønsker, at der kan gives direkte merit overførsel for samtlige fag i forsikringsmægleruddannelsen (liv) – hvilket viser at tilsynet i sin tolkning af retsgrundlaget stiller et krav, der er ækvivalent til, at jeg havde taget uddannelsen.

...

FOAK giver i sit svar 15. januar afslag for at give dispensation for fagene. Men anfører samtidigt *'Her kan vi ikke gennemskue, hvorvidt han har den nødvendige faglige kompetence og erfaring'*. Det foreslås derfor at foretage en faglig opgave: *'Så får vi belyst, hvorvidt han har opnået den nødvendige faglige kompetence gennem, dels hans uddannelse, dels hans praktiske arbejde i [forsikringsmæglerselskab]'*.

FOAK vil altså ikke give meritoverførsel, men anfører samtidigt at man ikke kan gennemskue, om jeg har den nødvendige faglige kompetence svarende til at have gennemført forsikringsmægleruddannelsen. Erhvervsankenævnet anmodes derfor i sin behandling af min klagesag i sin helhed at se bort fra henvendelsen til FOAK, der således ikke er relevant.

Uanset et retsligt grundlag og praksis med udelukkende at støtte sig til FOAK, har Finanstilsynet dog givet mig mulighed for at indsende yderligere dokumentation for mine faglige kompetencer, hvilken type dokumentation har ikke været specificeret.

Jeg har derfor indhentet en række udtalelser fra en række af Finanstilsynets godkendte forsikringsmæglere, da disse jo må formodes at kende det faglige

niveau de selv har, samt mit faglige niveau, især da de betaler for konsulenttydelser leveret af mig indenfor de fagområder, hvor de har modtaget uddannelse på FOAK. I sin afgørelse af 10. april henviser tilsynet til det modtagne materiale, som i øvrigt ikke er kommenteret endsige vurderet på nogen måde (udover at det måske indgår i vurderingen af min praktiske erfaring).

Såfremt tilsynet måttet have ønsket yderligere information, i anden form, etc. havde det naturligvis også kunnet forsøges fremskaffet, fx vedrørende mit virke som underviser på CBS, eksakt oplysninger om uddannelser/efteruddannelser, eller hvad man måttet have ønsket. Nok er det at konstatere at dette materiale, i lighed med øvrige forhold er ignoreret, til fordel for FOAKs bedømmelse i en e-mail på 13 linjer af 15. januar 2015, idet tilsynets grundlag for at bedømme min ansøgning udelukkende er en e-mail til FOAK.

Finanstilsynets afgørelse bør derfor omgøres, idet der ikke er foretaget en konkret vurdering af mine samlede forhold, som er det grundlag, som loven og praksis angiver.

3. Finanstilsynets vurdering.

Uanset at Finanstilsynet ikke har foretaget en samlet konkret vurdering af min teoretiske uddannelse og praktiske erfaring, har tilsynet i sin udtalelse af 27. maj ændret sin argumentationsform, således at der konkret henvises til mine kompetencer og de krævede kompetencer som forsikringsmægler.

Primært bør der ses bort fra disse nye argumenter, der formentlig bygger på en erkendelse af, at afgørelsen af 10. april som nævnt ovenfor, bygger på et forkert grundlag, nemlig at dispensation kræver at man har uddannelsen.

Sekundært er de vurderinger, der fremkommer i udtalelsen af 27. maj ikke korrekte. Først og fremmest anfører tilsynet igen og fejlagtigt: 'Forsikringsakademiet har oplyst, at der ikke er noget i klagers formelle uddannelse, der kan begrunde en dispensation for fagene inden for livsforsikringsmægling'. FOAK har klart svaret, at de ikke kan vurdere den samlede opnåede kompetence.

Hvilke uddannelser kan danne baggrund for dispensation.

...

Det anføres tydeligt [i Finanstilsynets udtalelse] at kombinationen af en videregående uddannelse, praktisk erfaring og efteruddannelse, kan danne grundlag for dispensation.

Der kan her yderligere henvises til E-mail fra Finanstilsynet ... af 26. januar 2015: *'Det betyder, at en eksamineret assurandør fra Forsikringsakademiet, en jurist eller cand. Merc. med relevante fag indenfor den finansielle branche, kan opnå dispensation fra forsikringsmægleruddannelsen.'* Der henvises her bl.a. til kendelserne i Erhvervsankenævnet af 27. marts 2009,

hvor Finanstilsynets praksis om at dispensationsansøgere skal tage forsikringsmægleruddannelsen blev underkendt.

Kendelserne er dels j.nr. 2008-0016957, hvor tilsynet fx anfører *'klager mangler et undervisningsforløb i arbejdsmetode for at besidde de efter uddannelsesbekendtgørelsen krævede teoretiske kompetencer'* idet klager har FX2 eksamen fra 1975 fra FOAK. Finanstilsynet anfører også, at det er eksamen fra FOAK (og ikke kompetencen eller deltagelse i et undervisningsforløb) som vil kunne føre til en dispensation. Klager skriver: *'Hertil kan jeg anføre at forsikringsmæglerbranchen i stigende omfang netop ansætter specialister uden præcis uddannelse som forsikringsmægler. Dette sker som følge af en stigende efterspørgsel herpå fra kundernes side. Det er netop derfor i kundernes og branchens interesse, at der kan gives tilladelse efter stk. 4 også til specialister, så disse kan udøve forsikringsmægling uden at gennemgå uddannelse i generelle forsikringsprodukter eller skulle være underlagt tilsyn af andre forsikringsmæglere. For at underbygge sin faglige kunnen anfører klager at: 'Jeg har endvidere i 6 år været underviser i de faglige uddannelser på Forsikringsakademiet...'*

Den anden kendelse af 27. marts 2009 er j.nr. 2008-0016956, hvor klager er uddannet cand. jur. fra 1986, og anfører at der er foretaget selvstudium og gennemgået intern uddannelse i forsikringsmæglerlovgivningen. Klager anfører *'Det synes ikke rimeligt, at der alene skulle kunne gives tilladelse til at udøve forsikringsmægling som ansat i en forsikringsvirksomhed, hvis der er gennemført én specifik generel uddannelse på en navngivet privat uddannelsesinstitution i og med at branchen i dag efterspørger specialister med længerevarende uddannelse, herunder akademiske. Det synes heller ikke rimeligt, at personer med sådanne langvarige uddannelser skal supplere med den i Uddannelsesbekendtgørelsen nævnte uddannelse i fuldt omgang, herunder at jurister skal gennemføre moduler i juridiske discipliner, hvor hverken undervisere eller censor er jurister.'* Herudover anfører klager: *'at Forsikringsakademiet ikke i mit tilfælde har givet merit for juridiske moduler'*.

Yderligere fremgår det indirekte af en kendelse af 24. august 2010 (j.nr. 2010-0020972) at Finanstilsynet anerkendte, at klagers cand. merc. jur. uddannelse ... var tilstrækkelig *'disse teoretiske kompetencer er tilstrækkelige til at opfylde de teoretiske krav i uddannelsesbekendtgørelsen'*.

I kendelse af 4. oktober 2013 (j. nr. 2013-0033525) anfører klager at *'I afslaget henviser Finanstilsynet alene til de formelle regler, som er fastsat i henhold til lovens § 9 stk. 1 og 2. Jeg anker Finanstilsynets afgørelse, idet der ikke er foretaget en konkret vurdering af mine samlede forhold til den dispensationsmulighed, der foreligger i henhold til Lov om Forsikringsformidling § 9 stk. 4'*

Klager peger uddannelsesmæssigt på diverse moduler fra FOAK, dog ikke fx modul 4.86 arbejdsmetode, samt på sin afsluttede HA uddannelse fra

CBS (i dag bachelor graden på cand. merc. studiet) – klager mangler endvidere kun hovedopgaven for at have afsluttet cand. merc. studiet. I sin argumentation fastholder tilsynet – trods de ovenfor angivne tidligere afgørelser – at *'Da klager ikke dokumenterede at have bestået livsforsikringsmægleruddannelsen fra F, opfyldte klager efter Finanstilsynets vurdering ikke det krav om teoretisk uddannelse, ... følger af lov om forsikringsformidling'*.

Der er altså en lang række uddannelser på kandidatniveau, der giver anledning til dispensation. Specielt giver generelt en advokat / cand. jur. uddannelse, en cand. merc. (generel) uddannelse, en cand. merc. uddannelse med vægt på relevante finansielle fag, og en cand. merc. jur. uddannelse grundlag for dispensation.

Hvilke mangler anføres der for min teoretiske uddannelse.

Finanstilsynet anfører ... i sin udtalelse af 27. maj: *'...at bekendtgørelsen blandt andet stiller krav om teoretisk uddannelse indenfor jura, produkter og forsikringsmæglerens arbejdsmetode.'* Disse fag er ikke indeholdt i klageren uddannelse som cand. polit. og licentiat i økonometri'. Sætningen er især værd at bemærke, da den udgør det eneste i bemærkningerne, der ikke også står i afgørelsen, og som nævnt afviger fra afgørelsens manglende konkrete forholdene sig til min uddannelse og kompetence. Argumentet er forkert.

Vedrørende jura, så kunne der tages jura fag på cand. polit. studiet (og omvendt), begge hører jo til Det Samfundsvidenskabelige Fakultet på Københavns Universitet, tidligere med obligatoriske fag fra begge discipliner i begge studier. Konkret har jeg som cand. polit. haft Ef-fag (med vægten på EU ret) og Forvaltningslære (med vægt på forvaltningsret) undervist af jurister ... Jeg har herudover udført opgaver for godkendte forsikringsmæglere, hvor emnerne også dækker de vidensområder, forsikringsmæglerne undervises i indenfor regler og lovgivning, det fremgår fx af udtalelse fra [forsikringsmæglerfirma] og af udtalelsen fra [forsikringsmæglerfirma], som fremsendt til tilsynet. Endvidere er der i udarbejdelsen af fx bilaget 'Beregningsforudsætning', ... ved inddeling i risikogrupper netop taget højde for EU direktiver, endnu ikke indarbejdet i dansk lov, hvilket er et eksempel på udnyttelse af viden baseret på EU-ret.

Det nævnte område *'forsikringsmæglerens arbejdsmetode'* er netop det modul, som *'en eksamineret assurandør fra Forsikringsakademiet'* ikke har taget på FOAK, og netop en eksamineret assurandør får dispensation, det fremgår i øvrigt også af kendelser fra Erhvervsankenævnet i 2009 og 2013 at dispensation skal gives, uanset at der ikke er givet merit for modulet *'arbejdsmetode'* på FOAK. For en god ordens skyld henvises igen til udtalelser fra [forsikringsmæglerfirma] og [forsikringsmæglerfirma], som igen er har modtaget rådgivning om udbud, uvildig rådgivning og arbejdsmetode.

Området *'produkter'* nævnes herudover som et område, der ikke er dækket af min uddannelse. Det er kun korrekt i forbindelse med en vurdering af om

jeg har gennemgået modulet på deltidsuddannelsen på FOAK. I en korrekt vurdering af forsikringsprodukter efterspørges der i branchen specialistviden, der kræver en stærkere teoretisk baggrund. I vurderingen af markedsrenteprodukter, forskellige udbetalingsformer, udbetaling af depot via rater eller via livrenter, garanti produkter, kræves der i mæglerbranchen specialistviden i dag. Til at bedømme og beskrive produkter kræves der en solid matematisk og statistisk (økonometrisk) baggrund, som jeg fx har via en række relevante kurser som cand. polit. og PhD, og som andre også har, fx cand. act. eller cand.merc. 'er med specialisering i finansiering (men ikke i markedsføring eller organisation). Denne baggrund er fx demonstreret i ... bilag vedr. [forsikringsmæglerselskab] beregningsforudsætninger og eksemplet på en produktrapport. Udover risiko, afkast, prognoser og investering indeholder forsikringsprodukter naturligvis også andre elementer, hvor jeg som det fremgår af CV og arbejdsgivererklæringer, har udarbejdet rapporter om forsikringsbetingelser, dækninger m.v.

Vedrørende produkter har jeg i det fremsendte materiale ... koncentreret mig om det mest mæglerrelevante. Herudover har jeg som direktør i [forsikringsmæglerselskab] netop rådgivet om produktudvikling hos selskaberne og udarbejdet rapporter til ledelsen med benchmark af deres produkter mod konkurrenterne, dette er dokumenteret i dels mit CV og dels i arbejdsgivererklæringen. [Forsikringsmæglerselskab] er måske det analysehus – baseret på min uddannelse, erhvervserfaring fra den finansielle sektor med finansielle produkter og konkret arbejde for pensionskasser, pensionsselskaber og andre mæglere (flere udover dem der er indhentet udtalelser fra) – der har den største produktekspertise på det danske marked. Det forekommer udfra en betragtning af min samlede forhold helt grundløst at anføre at uddannelsen på FOAK omfatter 'produkter', idet jeg udfører rådgivningsopgaver på produktområdet for aktører i markedet, hvor der er ansat i hundredevis af assurandører – men hvor produkterne naturligvis udvikles af medarbejdere med supplerende eller højere kompetencer, typisk jurister, aktuarer og andre med en akademisk baggrund.

Dette arbejde kan naturligvis dokumenteres vedr. rapporter, udtalelser og lignende, og jeg har naturligvis været velvillig overfor ethvert krav fra tilsynet om dokumentation, bl.a. demonstreret via den af 30/3 2015 fremsendte dokumentation.

4. Konklusion

Finanstilsynets konklusion i sin udtalelse dateret 27. maj: *'..., at klager ikke har en relevant uddannelse, der kan træde i stedet for forsikringsmægleruddannelsen.'* er ikke korrekt.

Det fremgår specielt tydeligt, at cand. merc. uddannelsen – det være sig generelt eller med vægt på jura eller med vægt på finansiering – uomtvistelig giver adgang til dispensation. Som det fremgår af mit CV har jeg i 8 år undervist på CBS, tilknyttet først cand. merc. bachelor delen (HA), siden på Institut for Finansiering (i 'International Finansiering') ... Det er naturligvis ikke meningsfyldt at skulle gennemføre en uddannelse, som jeg har kompetence på universitetslektor niveau til at undervise på. Udover min

kandidatgrad har jeg en PhD grad i økonomi, der akademisk svarer til kompetencen som universitetslektor. Situationen kan på sin vis ses analogt til afgørelserne fra 2009, hvor den ene klager underviser på FOAK (og ikke har uddannelsen og de juridiske fag, men naturligvis som underviser har en højere kompetence), mens den anden klager som cand.jur. henviser til det urimelige i, at skulle undervises på et lavere kompetence niveau end sit eget. Finanstilsynet har ikke forholdt sig til mine kompetencer som universitetslektor og underviser på cand. merc. studiet på CBS. Specielt nævnes cand. merc. studiet med 'relevante fag indenfor den finansielle branche'. Her kan henvises til en karriere i den finansielle branche, hvor den solide ballast indenfor økonomi, statistik og matematik i min uddannelse, kombineret med efteruddannelse og erhvervserfaring, har medført godkendelse fra fx fra SEC i USA som direktør for [pengeinstitut], hvilket kræver noget mere end en almindelig cand. merc. eksamen eller lignende.

Afslutningsvist kan det anekdotisk anføres, at min uddannelse i dels 'Regnskabsanalyse', dels praktiske erfaring i [pengeinstitut] med at lede statsautoriserede revisorer som økonomidirektør og regnskabschef, jo ikke gør mig til revisor. Dog har markedet haft gavn af disse kompetencer, i forbindelse med min analyse af forsikringsselskabets ...balancevækst i 2013 regnskabet for en journalist (der selv angiver at være cand. merc. i finansiering og regnskabsanalyse). Omtalen og debatten om regnskabet vakte tilsynets interesse ... som efter en undersøgelse ikke alene var enig i det rimelige i at offentligheden interesserede sig for årsagerne til selskabets balancevækst, men faktisk påtalte regnskabet for ikke at indeholde '*en væsentlig information for regnskabsbrugerne*' vedrørende årsagerne til balancens vækst og størrelse. Jeg er naturligvis ikke revisor – som de statsautoriserede der godkendte regnskabet – men det er da godt, at specialister indenfor forsikring analyserer og interesserer sig for regnskaber.”

Ankenævnet udtaler:

I henhold til forsikringsformidlingslovens § 7, stk. 1, nr. 2, er Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed betinget af, at ansøger opfylder de fastsatte krav til teoretisk uddannelse og praktisk kunnen vedrørende forsikringsmæglervirksomhed, jf. lovens § 9, stk. 2. Af samme lovs § 9, stk. 4, fremgår imidlertid, at Finanstilsynet kan give tilladelse til at være forsikringsmægler til personer, uanset at disse ikke opfylder betingelserne i lovens § 9, stk. 2.

Af bemærkningerne til § 9, stk. 4, (lovforslag L 141 2003/2004) fremgår blandt andet:

”Stk. 4 viderefører endvidere den gældende mulighed for, at Finanstilsynet kan undtage fra de fastsatte krav til uddannelse. En person kan få tilladelse, såfremt den pågældende har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, der

bedømmes at kunne ligestilles med de krav, der i medfør af stk. 2 er fastsat. Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse til personer skal ske efter en konkret bedømmelse af personens samlede forhold. Ved afgørelsen vil Finanstilsynet bl.a. lægge vægt på, om personen vil kunne varetage sit hverv over for kunden på betryggende vis. I vurderingen vil blandt andet indgå, om ansøgeren ved langvarig ansættelse i flere forskellige forsikringsselskaber og forsikringsmæglervirksomheder eller i andre virksomheder, hvor ansøgeren har arbejdet med forsikring, har haft arbejdsopgaver, som ligger tæt op ad de arbejdsopgaver, som en forsikringsmægler varetager. Ansøgeren skal således have beskæftiget sig med direkte kundebetjening. Der vil desuden blive lagt vægt på, om ansøgeren har en uddannelsesmæssig baggrund, som har givet denne en tilstrækkelig forsikringsmæssig viden og indsigt. I uddannelsen som eksamineret erhvervsassurandør ligger eksempelvis en del moduler, som er fælles med modulerne på en egentlig uddannelse som forsikringsmægler, og denne uddannelse kan derfor i det konkrete tilfælde give grundlag for dispensation, hvis de øvrige forudsætninger er opfyldt.

Der kan også blive tale om dispensation, hvis personen har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, som modsvarer de krav, der stilles til forsikringsmæglers uddannelse. Det kunne være en advokat eller revisor, som ønsker tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed, og som kan dokumentere, at den pågældende gennem praktisk erfaring og relevant efteruddannelse må antages at være på et uddannelsesniveau, der kan sidestilles med det, der kræves efter forsikringsmægleruddannelsen.”

Erhvervsankenævnet tiltræder efter en konkret bedømmelse af K's samlede forhold, at han ikke er meddelt tilladelse til at udøve livsforsikringsmægling i henhold til forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 4. K's cand.polit-embedseksamen og PhD-grad indenfor økonometri sammenholdt med hans undervisningsaktivitet på Handelshøjskolen i fag ”inden for den finansielle branche” er således ikke en uddannelsesmæssig baggrund, som i kombination med hans praktiske baggrund fra pengeinstitutverdenen og hans relevante erfaring fra forsikringsmægler-virksomheden, A A/S siden 2009 kan sidestilles til forsikringsmæglers teoretiske uddannelse, eller som giver ham den tilstrækkelige forsikringsmæssige viden og indsigt.

Ankenævnet stadfæster derfor Finanstilsynets afgørelse af 10. april 2015.